

**ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นางสาวกมลน หนูนอนันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ)**

เป็นร่างการเงิน

ไม่เป็นร่างการเงิน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

เนื่องจากปัจจุบันความรุนแรงและภัยคุกคามทางเพศได้เกิดขึ้นในสังคมเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการคุกคามทางเพศ (Sexual Harassment) เป็นปัจจัยหนึ่งของการสร้างความรุนแรงทางเพศ และเป็นจุดเริ่มต้นของการกระทำผิดทางเพศอย่างอื่น เช่น ปัญหาข่มขืนกระทำชำเรา หรือปัญหาอนาจาร เป็นต้น อีกทั้ง การคุกคามทางเพศยังเป็นการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ และเป็นปัญหาทางด้านสิทธิมนุษยชน ซึ่งการคุกคามทางเพศสามารถเกิดขึ้นได้กับบุคคลทุกเพศ ทุกวัย ในทุก ๆ ที่ ทุกเวลาในสังคม ส่งผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจของผู้ถูกรกระทำเป็นอย่างมาก ประกอบกับกฎหมายที่บังคับเกี่ยวกับการคุกคามในปัจจุบันเป็นเพียงความผิดลหุโทษ กำหนดลักษณะการกระทำความผิดไว้อย่างกว้าง ขาดความชัดเจน กำหนดลักษณะพฤติกรรมการคุกคามทางเพศ โดยการสัมผัสทางกายเพียงอย่างเดียว ไม่ครอบคลุมถึงการคุกคามทางเพศด้วยวิธีการอื่น ทำให้ไม่สามารถนำมาบังคับใช้ในทางปฏิบัติได้อย่างแท้จริง ไม่สามารถคุ้มครองประชาชนซึ่งเป็นผู้เสียหายจากการถูกคุกคามทางเพศได้ จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงต้องตรากฎหมายให้ได้มาตรฐานและมีแนวทางป้องกันปัญหาทางเพศในสังคม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางเปรียบเทียบร่างแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลกฎหมายอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นางสาวกมลน หนูนอนันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ
	มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (19) ของ มาตรา 1 แห่งประมวลกฎหมายอาญา “ (19) “ <u>คุกคามทางเพศ</u> ” หมายความว่า เป็นการกระทำอันมีลักษณะต่อไปนี้

	<p><u>ล่วงเกินทางเพศ หรือการกระทำอันไม่พึงปรารถนาทางเพศ โดยการร้องขอที่ไม่พึงปรารถนา เพื่อความต้องการทางเพศต่อผู้ถูกคุกคาม หรือการรังแก ข่มเหง หรือการกระทำอื่นที่ไม่พึงปรารถนาอันเกี่ยวกับเรื่องทางเพศที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกคุกคาม ซึ่งในสถานการณ์นั้น ๆ บุคคลทั่วไปอาจคาดหมายได้ว่า เป็นการคุกคามผู้ถูกระทำ ทำให้ผู้ถูกระทำ อับอาย เสื่อมเสียเกียรติ หรือทำให้ผู้ถูกระทำกลัว”</u></p>
	<p>มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (6) ของมาตรา 39 แห่งประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>“(6) คำสั่งดเว้นการกระทำการ”</p>
	<p>มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 41/1 แห่งประมวลกฎหมายอาญา</p> <p><u>“มาตรา 41/1 หากศาลพิจารณแล้วเห็นว่ามีความจำเป็นในการที่จะคุ้มครองผู้อื่นจากการถูกคุกคาม รบกวน ข่มขู่ สร้างความเดือดร้อนรำคาญโดยการกระทำของผู้ถูกฟ้อง ศาลอาจสั่งห้ามผู้นั้นไม่ให้กระทำการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในคำสั่งภายในระยะเวลาที่กำหนด”</u></p>
	<p>มาตรา 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 279/1 แห่งประมวลกฎหมายอาญา</p> <p><u>“มาตรา 279/1 ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ ต่อผู้อื่น อันเป็นการคุกคามทางเพศ โดยเป็นการแสดงออกทางวาจา ทางกริยาท่าทาง หรือการสัมผัสทางร่างกาย ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือทำให้รู้สึกไม่พึงปรารถนา และไม่ต้องการด้อยค่าเสื่อมเสียเกียรติหรือถูกรังเกียจ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</u></p> <p>กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกระทำการคุกคามทางเพศในกรณี</p>

	<p>(1) <u>กระทำการคุกคามทางเพศโดยการเฝ้าติดตาม</u></p> <p>(2) <u>กระทำการคุกคามทางเพศโดยกระทำกับเด็กอายุต่ำกว่าสิบห้าปี</u></p> <p>(3) <u>กระทำการคุกคามทางเพศโดยการอาศัยความไว้วางใจหรือสภาพของผู้ถูกระทำหรือตำแหน่งหน้าที่ อาศัยเหตุที่ผู้กระทำมีอำนาจเหนือผู้ถูกระทำ อันเนื่องมาจากความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชา นายจ้าง หรือผู้มีอำนาจเหนือ หรือความรับผิดชอบของผู้กระทำในการประพฤติผิดทางเพศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</u></p>
	<p>มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 279/2 แห่งประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>“<u>มาตรา 279/2 ผู้ใดโดยเจตนากระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นคุกคามทางเพศ การรังแก ข่มเหง ข่มขู่ คุกคามหรือรบกวนทางเพศ ผ่านช่องทางการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นหวาดกลัว หรือรู้สึกถูกคุกคาม ถูกข่มขู่ หรือเกิดความกังวลใจ เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง ได้รับความอับอาย หรือความเดือดร้อนรำคาญ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ”</u></p> <p><u>การทำความผิดใด ๆ อีกในระหว่างการคุมประพฤติ ในระหว่างรอการกำหนดโทษหรือรอการลงโทษหรือในระหว่างการปล่อยตัวชั่วคราว ในระหว่างรอการอุทธรณ์หรือฎีกา หรือเป็นการกระทำของบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ามีการกระทำความผิดตามมาตรา</u></p>

	<p><u>279/1 และมาตรานี้ และได้กระทำความผิดใด ๆ อีก ในระหว่างที่ต้องรับโทษอยู่หรือภายในเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษ ผู้กระทำต้องระวางโทษเพิ่มขึ้นสองเท่า</u></p>
<p>มาตรา 397 ผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ ต่อผู้อื่น อันเป็นการรังแก ข่มเหง คุกคาม หรือกระทำให้ได้รับความอับอายหรือเดือดร้อนรำคาญ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำในที่สาธารณะหรือต่อหน้าธารกำนัลหรือเป็นการกระทำอันมีลักษณะส่อไปในทางที่จะล่วงเกินทางเพศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสองเป็นการกระทำโดยอาศัยเหตุที่ผู้กระทำมีอำนาจเหนือผู้ถูกระทำ อันเนื่องมาจากความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชา นายจ้าง หรือผู้มีอำนาจเหนือประการอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>	<p>มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 397 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2558 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 397 ผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ ต่อผู้อื่น อันเป็นการรังแก ข่มเหง คุกคาม หรือกระทำให้ได้รับความอับอายหรือเดือดร้อนรำคาญ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน<u>ห้าพันหนึ่งหมื่นบาท</u></p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำในที่สาธารณะหรือต่อหน้าธารกำนัล <u>หรือเป็นทนายกระทำอันมีลักษณะส่อไปในทางที่จะล่วงเกินทางเพศ</u> ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน<u>หนึ่งเดือนหกเดือน</u> หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p>

ผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

- 1.1 สำนักงานศาลยุติธรรม
- 1.2 สำนักงานอัยการสูงสุด
- 1.3 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

2. ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม

- 2.1 สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- 2.2 กรมคุมประพฤติ
- 2.3 มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี
- 2.4 สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย

3. ผู้ที่เกี่ยวข้องทั่วไป

- ประชาชน

ประเด็นเพื่อรับฟังความคิดเห็น

1. ท่านเห็นว่าการเพิ่มบทคำนิยาม คำว่า “คุกคามทางเพศ” มีความเหมาะสมและครอบคลุมการคุกคามทางเพศ หรือไม่ อย่างไร
2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้คำสั่งงดเว้นการกระทำการ เป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัย
3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการที่ศาลสามารถสั่งผู้ถูกฟ้องไม่ให้กระทำการใด ๆ อันเป็นการคุกคาม รบกวน ช่มชู้ หรือสร้างความเดือดร้อนรำคาญ
4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้การคุกคามทางเพศและการคุกคามทางเพศที่กระทำโดยผ่านช่องทางสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา และการกำหนดอัตราโทษมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร
5. ท่านเห็นว่าการคุกคามทางเพศในปัจจุบันมีปัญหาหรือไม่ อย่างไร และการเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้หรือไม่ อย่างไร
6. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)
